

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 104.

Tiende Session.

29de Møde.

Torsdagen den 12te November.

(Fortset.)

Sammerich (forts.): Man kan vistnok ikke nægte, at der vil være en stor Mængde Familier, der vilde lide særdeles ved denne Overgang fra bunden Næring og til Næringsfrihed (Nei, Nei!). Ja, det kan ikke hjælpe, at de Herrer sige Nei dertil; Folk vilde lide, fordi de ikke itide have beredet sig paa den kommende Næringsfrihed. Man har rigtignok sagt, at denne Sag jo for længe siden er sat i Bevægelse, og at dens endelige Afgjørelse kunde forudsæes; men jeg kender godt mine Landsmænd, de have stor Tilbøielighed til at lade Violen sørge, de troe ikke, at der er nogen Fare paa Jærde, før de see den for Dinene; jeg behøver blot at saa Henseende at paaberaabe mig vor politiske Historie. Jeg troer virkelig, at denne Overgang fra bunden til fri Næring vil være farlig for mange Familier, fordi de ei itide have forberedt sig, og derfor skulde jeg fra mit Standpunkt være tilbøielig til at komme dem imøde. Jeg antager vel ikke, at Thinget, ved at bestemme sig for at forlænge Overgangstiden fra 4 til 9 Aar, vil høre nogen Tak af dem, der nu føle sig foruroligede ved den foreslaaede Lov. I dette Dieblik mene de maaskee, at de, der tale i denne Retning, ville varetage deres Interesser; men, naar de see det Hele, ville de sige, at det, som er vundet, er altfor ubetydeligt, og at deres Interesser alligevel ikke ere varetagne. Dog den Sag er mig ligegyldig, hvis iøvrigt de Paa-gældende vare tjente med en forlænget Over-

gangstid. Derfor staaer bestandig det Spørgsmaal for mig: Vil denne Forlængelse da virkelig hjælpe dem, som for Dieblirket bestinde sig i Uro? Vil man ikke, istedetfor at benytte den til at indrette sig paa de nye Forhold, som vilde komme med Næringsfriheden, bestandig benytte den paa anden Maade? Man har allerede seet høje Optraab til at bestorme Regering og Rigsdag om en Forandring i denne Lov; vil der da maaskee ikke i denne Overgangstid vedligeholdes en bestandig Gjæring? Det er disse Spørgsmaal, der fremstaae for mig, idet jeg betragter det nærværende Forflag til Forlængelse af Overgangstiden; og jeg maa tilstaae, at jeg ikke er kommen til fuld Afslutning deri. Jeg vil lade den Debat, som formodentlig vil udvikle sig derom, belære mig.

Ordføreren: Jeg troer ikke, at nogen Anden her i Salen end netop det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) har fundet en Modsigelse i hvad jeg før sagde. Man kan meget godt finde en Reform farlig, naar den iværksættes strax, men ikke farlig, naar den iværksættes efter en Lids Forløb. Er der Modsigelse deri, da har det samme ærede Medlem gjort sig skyldig i Modsigelse ved at foreslaae, at Reformen skal iværksættes 1867. Forøvrigt er det jo en Skjønssag, om man sætter denne Termin til 2, 3 eller 4 Aar.

J. A. Hansen: Maaskee jeg maa tilføje mig den korte Bemærkning, at jeg ingenlunde antager, at Loven er god 1867; min hele Optraeden i denne Sag har vist det Modsatte.